

Sinkó István

Istvánnal akkor találkoztam először, amikor Lelkes tanár úrral együtt ajánlottak zenéket a rajz szakos hallgatóknak, hogy táguljon kissé a világuk. Akkoriban - beszorulva a vasfüggönnyel is határolt hon kisszerűséibe, nagy szükségünk volt ezekre a tudattágításokra. Most is látom magam előtt, ahogy ott ülnek előttünk, egy úrlovás, úrvadász férfiember a múlt értékeivel példálózva, és egy energikus fiatalember, egy érték-gazdag jövő ígéretével. Akkoriban nagyon benne volt a levegőben: hozz létre valami értéket, élj értékesen, mert ami itt van, az ... itt aztán vagy listázás jött, vagy legyintés.

Ez a tudattágító munkálkodás aztán szerves része maradt életének, ahogy tanítani kezdett, ahogy rajztanárok módszertani mentora lett, ahogy képzőművészeket ajánlgatott (és ajánlgt) a közönség figyelmébe, mindenféle fórumokon, leginkább az Élet és Irodalomban.

Sinkó mentorálnak, tanítványnak lenni, nem annyit jelent, hogy bejárunk az óráira, vagy a tantervkészítő munkacsoportjába, aztán egy ideig még odaintegetünk egymásnak az utcán.

„István láthatatlan karjai még most is ott ragadnak meg, emelnek fel, vagy löknek rajtam egyet ahol, és amikor kell. Tizenöt éves korom óta hatalmas felelősséggel ruházott fel, pusztán azzal, hogy figyelt rám és bizalma volt bennem. „Használd az eszed, csináld, és akkor minden rendben lesz!” Én elhiszem Neki...írja egyik tanítványa. *(Horváth Csilla)*

Eleinte festményei is efféle meghosszabbított karokként szolgáltak a hangszerek feladatsornál. Nézzétek, hogy ízlelgeti, keresgéli a benne rejlő lehetőségeket. Hát, akkor lássatok hozzá!

Aztán a leedsi „sötét árkádok” inspirálta munkái kizökkentettek ebből a kényelmes tanári komfortzónából.

Engem is megfogott a látvány, amikor bemerészkedtem a boltívek alá, de azért volt egy olyan érzésem, hogy valami korabeli építész ego trippje, nem biztos, hogy megérte ezt a sok millió téglát. A Sinkó festmények közt eltöltött órák után értettem meg, miért jutott ugyanott lányom eszébe Coleridge /Szabó Lőrinc. "Kubla kán tündérpalotát építtetett Xanaduban, hol roppant barlangokon át örök éjbe veti magát az Alph, a szent folyam." Amiben akkor csak téglaboltívek időtlen szilárdsága és áramló víz pillanatjátéka közti kontrasztot láttam, a képekben ezer új arcban mutatta meg magát Leeds legjobban őrzött titka, amit eredetileg egyfajta viktoriánus plazának terveztek, de gyorsan utcalányok és bűnözők otthonává vált, ami ugyan lenyűgöző építészeti bravúr, de ha jól akarsz ne menj le. A Sinkó festmények mintha a hely történetét is megjelenítenék, a szándéktól az eredményen át, napjainkig. A viktoriánus plazától az új évezred bevásárló utcájáig. Sinkó egy kerekasztal vitán, mai állapotainkról beszélve, **Jean Baudrillard-ot idézte.**

"Ha jellemeznem kellene a mai helyzetet, azt mondanám, hogy az az orgia utáni állapot. Az orgia a modernitás kirobbantásának, a minden téren való felszabadulásnak a pillanata, politikai felszabadulás, szexuális felszabadulás, a termelőerők felszabadulása, a pusztító erők

felszabadulása, a nő felszabadulása, a gyereké, a tudattalan ösztönöké, a művészeté. Az összes ábrázolási modell és az összes antiábrázolási modell elfogadása. A valóságnak, racionalitásnak, szexualitásnak, kritikának és antikritikának, növekedésnek és növekedési válságnak. Végigjártuk a tárgyak, jelek, üzenetek, ideológiai gyönyörök termelésének és virtuális túltermelésének minden ösvényét, mára mindent felszabadítottunk, minden játszmát lejátszottunk, s itt állunk mindannyian a nagy kérdés előtt: Mit tegyünk az orgia után?"

Hogy ő mit tesz, azt itt látjuk a falakon.

...álomszerű vízióiban a világ és a lélek titkait keresve ablakot nyit a valóság tényeire, mint aki az életét menti. (**Kölüs Lajos**)

Térképész szemmel lát, felosztja a teret, cikkekre szab, absztrakt módon közelít a tájhoz. Mintha Isten szeme lenne, amely vakfoltot is lát, kitakarja a valóság egy-egy részletét. Dinamizál, mozgat, félbe szeli a tájat, felszántja, felbolygatja, provokálja a néző tekintetét. (**Deák Csillag**)

Összefoglalva: ezek a képek a tudat szabadságának útjait keresgélik a józan ész korlátai között.

És persze nyakunkba rakják a feladatot, hogy a való életben is keresésére induljunk.